

Centurio a Ježíš si povídají

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 119, 145-147)

145 Celým srdcem volám: Odpověz mi, Hospodine, chci tvá nařízení zachovávat.

146 Volám k tobě, buď má spása, chci se tvých svědectví držet.

147 Dřív než začne svítat, na pomoc tě volám, čekám na tvé slovo.

Píseň: 675

Modlitba:

Pane Ježíši, ty k nám mluvíš slovy Písma. Ať dnes dokážeme odpovědět na tvé volání. Nauč nás vnímat v životě tvou pomocnou ruku. Pane, i my svou víru vyznáváme nejrozličnějšími prosbami, se kterými přicházíme k Tobě. Věříme, že ty nám chceš být pomocí, věříme, že se ve své lásce k nám nezastavíš před žádnou bariérou, kterou jsme my sami či druzí kolem nás zvládli postavit. Od Tebe se nebojíme přijímat, co nám chceš dát. Pane, s Tebou těsně po boku se nemusíme obávat sil temnoty ve světě. Ty nás vysvobozuješ z veškerého zla a děláš všechno pro to, abys zajistil vítězství dobru. Pomoz nám důvěřovat tvé božské moci v našich životech a pozorně vnímat, jakými způsoby předáváš svou zvěst světla a evangelia. Amen.

I. Čtení: (Ga 3, 6-14)

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v listě Galatským, ve 3 kapitole, od 6-14 verš.

6 *Pohleďte na Abrahama: „uvěřil Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“*

7 *Pochopte tedy, že syny Abrahamovými jsou lidé víry.*

8 *Protože se v Písmu předvídá, že Bůh na základě víry ospravedlní pohanské národy, dostal už Abraham zaslíbení: „V tobě dojdou požehnání všechny národy.“*

9 *A tak lidé víry docházejí požehnání spolu s věřícím Abrahamem.*

10 *Ti však, kteří spoléhají na skutky zákona, jsou pod kletbou, neboť stojí psáno: „Proklet je každý, kdo nezůstává věren všemu, co je psáno v zákoně, a nečiní to.“*

11 *Je jasné, že nikdo není před Bohem ospravedlněn na základě zákona, neboť čteme: „Spravedlivý bude živ z víry.“*

12 *Zákon však nevychází z víry, nýbrž praví: „Kdo bude tyto věci činit, získá tím život.“*

13 *Ale Kristus nás vykoupil z kletby zákona tím, že za nás vzal prokletí na sebe, neboť je psáno: „Proklet je každý, kdo visí na dřevě.“*

14 *To proto, aby požehnání dané Abrahamovi dostaly v Ježíši Kristu i pohanské národy, abychom zaslíbeného Ducha přijali skrze víru.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 331

Kázání: (Mt 8, 5-13)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše v 8, 5-13. Tam čteme:

5 *Když přišel do Kafarnaum, přistoupil k němu jeden setník a prosil ho:*

6 *„Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí.“*

7 *Řekl mu: „Já přijdu a uzdravím ho.“*

8 *Setník však odpověděl: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.“*

9 *Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému „jdi“, tak jde; jinému „pojď sem“, tak přijde; a svému otroku „udělej to“, tak to udělá.“*

10 *Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kdo ho následovali: „Amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho.“*

11 Právím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském;

12 ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů.“

13 Potom řekl Ježíš setníkovi: „Jdi, a jak jsi uvěřil, tak se ti staň.“ A v tu hodinu se sluha uzdravil.

Milí bratři a sestry,

příběhy o zázracích nám ukazují, že svět není „neměnný jako z kamene“, ale že je otevřený vůči **Boží moci a vůči jeho milosti**. Mnoho Ježíšových setkání s lidmi poukazuje na to, že není nikoho, kdo by v jeho domě, u jeho stolu a v jeho přítomnosti nebyl vítán. Proto se můžeme kdykoli modlit „a spočívat v tajemné skutečnosti, že jsme milováni a uzdravováni“.

A Ježíš nás překvapuje dál i dnes. Přichází k němu jakýsi setník, patrně Říman, člověk, s kterým se slušný člověk ani nebaví, příslušník okupační moci! „Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí!“ „Tak já přijdu,“ povídá Ježíš. Setník se u Ježíše přimlouval za svého služebníka, **neprosil za sebe**.

Ten setník byl důstojníkem římské armády, měl postavení a moc. A teď úpěnlivě prosí o laskavost chudého potulného učitele a navíc sám sebe prohlašuje za nehodného přijmout jej ve svém domě. Ježíš byl ohromen, a to nejen setníkovou důvěrou, ale zejména skutečností, že jej láska ke služebníkovu přiměla prorazit všechny bariéry společenského postavení a národní příslušnosti.

Tento zázrak je neobvyklý ze dvou důvodů. Ježíš nebyl v **okamžiku uzdravení přítomen**, řekl jen slovo a setníkuv sluha se uzdravil. Služebník ani **nemusel Ježíšovo slovo slyšet**, stačilo, že bylo vysloveno. Nikde v evangeliu neslyšíme Ježíše vyjadřovat tak radostný údiv. **Ježíš tady žasne!** Nikoho nechválil více než tohoto pohanského setníka, představitele cizí moci. Ten setník má velikou víru. Víru, kterou nejde najít u nikoho v izraelském národě. Zázrak nám připomíná všeobecný charakter Kristova poslání a varuje nás, abychom si nepletli **uniformitu s univerzalitou**.

Zázraky jsou přirozená znamení, která mají duchovní smysl. Jsou jako písmena abecedy, které potřebujeme k tomu, abychom mohli psát. Zázrak mění skutečnost jenom na chvíli. Ten, který byl uzdraven, znovu onemocní, kdo byl oživen z mrtvých, znovu zemře. Jako by nebylo dost té krutosti, že musíme žít a zemřít jednou!

Hodnotu tu nemá znamení, které je přechodné, ale jeho význam, který je veliký a věčný.

Sestry a bratři,

skoro bychom asi čekali, že v příběhu uslyšíme nějaké „**Věřím v...**“. Zkrátka nějaké vyznání podobné těm, která jsme zvyklí užívat, která k nám donesla církevní tradice, která jsme si osvojili. Jenže ono nic podobného nezazní. Žádné statečné „**věřím**“ na začátku první věty. A přece je to vyznání víry jako hrom!

Za Ježíšem přichází někdo, kdo nezná společenství s Bohem, neví o Bohu, prostě je za hranou. Je to pohan, který přichází prosit za jiného pohana. Vojenský důstojník oroduje u Ježíše, za svého otroka. To už je tak přitažené za vlasy, že by si to nikdo nevymyslel.

Centurio a Ježíš si povídají. Zásadní je to, co řekne setník: „Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven.“ Pane, nezasloužím si, abys ke mně přišel, ale řekni jen slovo a má duše bude uzdravena, takhle se jej po staletí modlíme těsně před přijímáním u Kristova stolu. Je to jedna z nejzásadnějších modliteb vůbec.

Setník vnímá Ježíše jako někoho, kdo je vybaven mocí nad nemocemi, nad bolestí, nad zlem. Může jim rozkázat z moci toho, kdo jej poslal, zrovna jako on, centurio, může z moci císaře rozkázat svým mužům. **Jasně jako facka**. Pak není třeba nikam chodit, stačí říct slovo a stane se – takovou důvěru přisuzuje žalmista slovu Božímu, setník ji vztahuje k Ježíši. **Centurio prokázal důvěru, nikoliv znalost věrouky**.

Pohanský sluha pohanského setníka je uzdraven a to na jeho výslovnou přímluvu. Už ta přímluva je vlastně zázrak. A její vyslyšení také. Boží milosrdenství tu není jen pro vybrané.

Stejně jako pohan Abrahám vstupuje i tenhle ten setník do dějin spásy pro svou víru. Setník ví, že přijma dar, a ne něco za své zásluhy. Projevuje **opravdovou pokoru tváří v tvář** vlastnímu omezení a doufá, že se mu dostane, o co prosí. Stejně jako dítě prosí matku. Každý úryvek Písma nám zjevuje Boha. Zde Ježíš zjevuje Boží soucit. Byl poslán uzdravovat nemoci.

Jenže ani s Ježíšem to není žádná idyla. Žádný poslušný automat na přání, který nám naše modlitby okamžitě splní. Je to především zápas s vlastní pýchou. Římský pohan nám je příkladem, jak se odkládá vlastní vůle, vlastní důležitost, vlastní představa. A Ježíš sám tomu dobře rozumí, co to znamená **odložit vlastní vůli, vlastní představy.**

Učedníci se to sice teoreticky naučili, i my to umíme odříkávat, ale jak to vypadá v praxi? Víme, jak vypadá naše víra tady v kostele, ale jak vypadá naše víra, tam venku na ulici? Opravdu se dokážeme modlit tak, aby z toho nevyčuhovala **naše důležitost, naše svatá vůle?** Proto nám evangelisté zapsali ty podivné, paradoxní a někdy těžko srozumitelné příběhy. Abychom si je připomínali: nejen slova modlitby Páně, která známe nazpaměť, ale i příběhy, která nás učí, **jak se modlit, jak odložit vlastní důležitost.**

Modlitba:

„Ty, Pane Ježíši, můžeš, budeš-li chtít. Můžeš, i když my nemůžeme, a i když je toho mnoho, co mluví proti nám.“ Pane, ty víš napřed, co potřebujeme, dříve než otevřeme ústa k modlitbě, dřív než k Tobě přijdeme. Prosíme Tě, přijímej naše představy shovívavě a dávej nám to dobré, co máš pro nás připraveno. Amen

Píseň: 692

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane, setník se přimlouval za svého nemocného služebníka a mi se teď přimlouváme za své nemocné současníky. Přimlouváme se za celý současný nemocný svět, který máš tolik rád.

- Prosíme Tě, Bože za zraněné. Přimlouvejme se za jejich uzdravení a vyléčení. Prosíme, abys promlouval do jejich srdcí a dal jim zakusit moc své blízkosti
- Prosíme Tě, Bože, abys tuhle situaci, která je dnes ve světě použil k tomu, abys otevíral srdce postižených neštěstím, prosíme, abys jim ukázal svou tvář
- Prosíme Tě, Bože za ty, kteří tohle neštěstí nebo násilí zavinili. Ať se nad nimi smiluješ, přivedeš je k pokání a ukážeš jim velikost svého milosrdenství a otevřenou náruč
- Prosme Tě, Bože za všechny ve světě, kdo jsou nespravedlivě pronásledováni a také za ty, kdo toto bezpráví a bolest způsobují.
- Prosíme Tě, Bože, abys požehnal službu společenství, abys nám dal sílu nést svědectví, když budeme mluvit o věcech, v které věříme
- Prosíme Tě, Bože, abys pomáhal rodinám obětí a jejich blízkým zbavit se hněvu a pocitu viny, které vzešly ze ztráty jejich milovaných.
- Prosíme Tě, Bože, abys zaměřil pozornost křesťanů na to, jak je modlitba potřebná, a abys povolal lidi, kteří se za danou situaci budou dále modlit.

A nakonec tě prosíme: ve všem, oč jsme tě žádali, nám ukazuj naši vlastní odpovědnost. Přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, který jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Píseň: 621

Posláni: (Iz 55, 8)

Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodinův.

Požehnání: (2 Tes 2,16-17)

16 Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději,

17 nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu.

Píseň: 672